ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майнів, лісів, залізниць, фармів і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБКОРИ! Поширюйте свою газету між робітниками й фармерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

ЇМ АБИ КОГО ПІДГАНЯТИ.

Немає віодного числа "Укр. Роб. Вістей", щоб не було дописів від робітників з усяких варстатів праці. А вже найменше подибую допеєувачів з північного Квебеку. Не пише й ніхто про життя й працю робітників по тутешніх копальнях. А це-ж копальні, де продукується чимало міди, що є одним з головних металів в наступаючій імперіялістській війні.

В оцих то майнах міди працює чимало й іміґрантів, що останніми роками прибули в Канаду за більшими заробітками. Смертні випадки й покалічення робітників при праці є буденним явищем. От і недавно зістав вбитий один робітник, який приїхав щойно з краю, залишаючи там дружину й дитину, то знов зістали тяжко покалічені 2 робітники. І так воно раз-у-раз трапляється.

Панським босам однаково. Про життя робітників вони зівсім не дбають. Вони так і кажуть: "Не будеш ти, буде другий. Там під офісом багато є таких як ви, що тільки чекають на роботу." Що-ж босам? Їм, аби кого підганяти й сцати останню краплину крови. Вбє майна одного, на те місце беруть з під офісу нового кандидата на жертву визиску.

Робітники теж не дбають ні про себе, ні про рідню. Чимало є таких, що тільки візьмуть свою заробітну плату, спішать зараз до клюбу й там програють до останнього цента. Самі-ж мешкають в чорних, брудних, діравих кемпах, ходять з запухлими від тяжкої роботи пальцями й руками, з цитриновими пожовклими лицями й ненавистю один до одного. Жиють з дня на день, з сьогодня на завтра. Робітничих ґазет не читають, до робітничих орґанізацій не належуть.

Немає тієї боєздатности, що була колись. Вийшли на страйк останніми часами, домагаючись підвижки заробітньої плати, так що-ж? Панські наганячі розгромили страйковий рух між майнерами, клясово свідомих і боєвих робітників прогнали від роботи, а майнері в той час мовчали, мовляв, добре, що мене не чіпають. І зараз оті товариші, що перші кинулись у страйкові бої, остали жертвою майновласників, пали жертвою боєвої нездарности й клясової відсталости від своїх товаришів-майнерів.

Коли-б робітники-майнері були поставились проти звільнення від праці своїх товаришів й вийшли на страйк на випадок звільнення отих передових фронтовиків, тоді боси не важились би виступити проти всіх майнерів. Тоді за майнерами була-б сила, а де є сила, там мусять бути й виграні бої.

Та сили тієї в нас ще не достає. Немає її тому, що майнері не читають робітничої преси, недоцінюють ваги й завдання робітничих революційних орґанізацій. А треба вже раз їх взнати.

Майнер.

Розн, Кве.

ДЕЩО ПРО НАШІ НЕДОСТАЧІ.

Довгі роки вінніпеґський відділ ТУРФДім працював так, що служив приміром для всеї Канади. Відділи на провінції вивчали працю вінніпежців і зі захопленням наслідували її, наслідували й добре на тому виходили. Сьогодні ми, українські вінніпеґські орґанізовані робітники тим, на жаль, похвалитися не можемо. Провінція випереджує нас. В нашому орґанізаційному життю позначилися такі хиби, такі недостачі, яких на провінції немає. А як вони навіть і є, то провінція далеко радикальніше поборює їх. Сьогодні нам вже треба багатьох речей вчитися у відділів на провінції.

— Що-ж це за хиби, недостачі? — Ними є міщанство, розладовщина, байдужне ставлення до освіти і багато інших. Розберім ті головніші хиби за порядком. Я говоритиму примірами.

Візьмім наші збори. Коли члени знають, що на зборах будуть якісь непорозуміння, та що на зборах який-небудь розладовець (бо вони в нас є) буде пробувати завести сварку, то тоді члени поприходять всі як один. І прямо дивне, як про це всі довідаються так скоро. Скорість і точність "бездротного телефона" в таких випадках гідні подиву.

Коли-ж знову мають бути збори, на яких будуть рішатися важні справи такі, що дотичать цілої орґанізації, а то й цілого робітничого руху, то на них прийде багато менше членства. Та й, до речі, такі збори бувають ще й добре проголошені. Про що це свідчить? — Про те, що внас є ще багато, дуже багато отого міщанського зацікавлення дрібничками, пльоточками, сварками, а бракує дійсно пролетарського зацікавлення в будуванні нового життя, в клясовій боротьбі — зацікавлення суспільним і орґанізаційним питанням взагалі. А це і є міщанство. В міщанина немає ніяких великих ідеалів, до яких він змагав би. І тому він заповняє життя своє сварками і пльотками про закулісове життя своїх знайомих. Він мусить так жити — він інакше не може. Але в пролетарів є велике майбутнє, за яке не жаль життя віддати, ми маємо до чого змагати, маємо глибокий, великий зміст для життя і тому нам повинно бути соромно порпатися в міщанському бруді, ми не сміємо занедбувати орґанізаційних обовязків.

Розладовці, хоч їх не багато, стараються шкодити роботі. На кожних зборах вони напружено слідять за тим, щоб можна було за що-небудь вчепитися і потормозити орґанізацією. Десятки разів вони пробують вчіпитися на одних зборах і коли вхопляться за якусь дрібничку, то стараються роздути її до великанських розмірів, надати їй непомірну вагу. При дисціплінуванні членства вони завжди боронять проступників і ґрають на сентиментах слабо познайомлених зі справою товаришів, упереджують їх заздалегідь по закутках, словом мутять воду. А закім потім орґанізація її прочистить, мине багато часу і лишиться багато незробленої через те орґанізаційної праці.

— Хто-ж винен тут?

— Все членство. Розладовці можуть робити розлад, тормозити орґанізайною працею тільки тоді, як вони бачуть, що членство своєю мовчанкою, або слабим дисціплінуванням позваляє їм на те. Коли-ж членство скаже їм досить, ми знаємо, хто ви є (а це треба зробити), вони свою шкідливу роботу залишуть. Але, звичайно, доки нас цікавитимуть сварки, ми не можемо заткати ротів крикунам.

А щоб нас сварки не цікавили, треба зацікавитися речами вищого порядку: будуванням орґанізації, клясовою боротьбою, міжнародніми подіями, словом суспільним життям. Наші члени дуже мало читають. Хто-ж не читає ґазет, не читає книжок, не звязується зі світом того, звичайно, світ не цікавить. А цьому треба покласти край, треба залишити думку, що членська книжечка дає нам звати ся клясово свідомими робітниками, бо це далеко не так. Ми мусимо взятися до праці над собою, підвищити свою клясову свідомість і віддано працею поширити її між широким загалом робітництва.

Про інші наші недостачі і їх причини та шляхи їх усунення поговоримо в дальших числах "У.Р.В."

Робкор.

Вінніпеґ, Ман.

СКЛИКАЛИ КОНФЕРЕНЦІЮ СВОБОДИ СЛОВА.

Старанням міського Ц.К. Канадійської Робітничої Оборонної Ліґи, дня 7. квітня ц. р. скликано конференцію волі слова в Укр. Роб. Домі. В конференції взяло участь вісім орґанізацій. На конференції тій вирішили слідуючі резолюції: дати всяку поміч торонтонським робітникам в боротьбі за волю слова; зорґанізувати екзекутивний комітет, який мав би скликувати масові віча й такі конференції та взагалі занятись цілою справою.

Друга конференція відбудеться 12. травня у згаданім льокалі, куди проситься всіх робітників орґанізацій міста Гемилтону прислати своїх делеґатів. Делеґати мусять мати посвідку від своїх орґанізацій.

Екзекутивний комітет є: А. Ворник, Резник, Кристов, Роберт і т-ка Ліліцак.

Робітники і робітниці міста Гемилтону! Слідіть за оголошенням. Згаданий комітет буде скликати масові мітінґи під голим небом і обовязком всіх робітників і робітниць без ріжниці національности взяти масову участь й запротестувати проти диктаторства торонтонської поліції та інших урядовців.

Робітники й робітниці! Ми не сміємо заложити руки і чекати, щоб хтось боровся за нас. Все робітництво Канади мусить занятись цією справою і винести свої протести.

Ковтач.

Гемилтон, Онт.

ПАТРІОТИ НАСМІХАЮТЬСЯ З ШЕВЧЕНКА.

Неможу промовчати отого "святкування", що його влаштували патріоти в Ройкрофт, Алта. в память Т. Шевченка. В нашій робітничій орґанізації годі було святкувати день Шевченка тому, що в нас згорів Укр. Фарм. Дім, а нового ми ще не побудували.

Зачувши про святкування роковин Шевченка тутешніми патріотами, вибралась я туди, щоб послухати, що то вони говоритимуть про того бунтаря. На концерті тому застала я трохи людей.

Ще якийсь час промнув і концерт почався. На сцені вчепили патріоти малесенький образок Шевченка, витятий з якоїсь книжки чи календаря. Вийшов якийсь декляматор й починає: "Їхала Химка з єрусалимка". — Мене лють охопила за оту петлюрівську наругу над Шевченком. Я ще не спаматалася, аж бачу вийшов їх проводатор й зачинає говорити за Шевченка. Говорив, що йому на язик попало. Врешті не стало далі в него бесіди й він на відхідне сказав, що "далі мене заступить другий бесідник". Як з конопель вискочив отой "другий бесідник" з двома пальцями в горі й зачав плести байки про те, як Шевченко раз-у-раз молився, як він визволив "неньку Україну" (не сказав тільки як і від кого) а далі втік за куліси сцени.

Я думала, що на тому вже закінчилось свято. Дивлюся — ще один вийшов. Правда, він вже на самому вступі заявив, що буде говорити про щось іншого. І заговорив... Зачав від царів, гетьманів, а скінчив на тутешніх телятах й конях. Скінчив. На сцену виступив старший чоловік й зачав декламувати "Гомоніла Україна". А чоловік той загикується. Не вспів зачати: Го-го-гомо... аж публика реготом заголомшила салю. Понеслись крики по салі й декляматор втік, шляхуючи (вже не загикуючись) всіх і вся. Виявилось, що патріоти вмисне взяли отакого декляматора, щоб накпитись з Шевченка, публики й самого декляматора.

"Свято" докінчували ще патріоти танцями й закусами. Так святкували Шевченка ті, що їхніми панами є варшавське сміття, як писав про них самий Шевченко за життя.

Глядачка.

Ройкрофт, Алта.

НА СЦЕНІ ГРАЮТЬ, А НА САЛІ БАЛАЛАКАЮТЬ.

В нашій місцевості вперше грали представлення "Жидівка Вихрестка". Представлення гралось за старанням відділу Жінсекції. Весь дохід призначено на журнал "Робітниця".

Сама гра аматорів могла бути ліпша. Не всі вивчили свої ролі. Товаришів можна-б ще до певної міри виправдати, вони-ж працюють на три шифті і важко їм було вивчити.

За те годі не винувати деяких товаришок, хоч при роздачі роль неодні говорили, що мають за малі ролі. І навіть оті малі ролі не вспіли засвоїти як слід. Гадаю, що головна причина в тому, що не всі ходили на проби представлення і таки не всі вивчили свої ролі.

Не можна й незгадати хоч пару словами про захоплення публики в часі гри на сцені. Багато слухачів з драми робить комедію й там, де самі сльози заливають очі, чимало людей вибухає сміхом, а вже про балачки між собою на салі то й не згадувати-б. Говорять аматори на сцені, говорять і слухачі на салі й незнати кого слухати.

Треба щось на будуче зарадити отому лихові. Гадаю, що дальші представлення випадуть краще й публика заховуватиме ліпше.

Присутня.

Енсонвил, Онт.

НАБЛИЖАЄТЬСЯ ДЕНЬ ПЕРШЕ ТРАВНЯ.

Наближається Міжнародний робітничий день перше травня. Це день обліку революційних сил й боєздатности працюючої кляси. На перше травня мовкнуть гудки фабрик і заводів, німіють варстати праці, завмірає буденний життєвий рух (тільки не в Канаді).

Тільки вулиці й шляхи по містах і селах оживають. Вже досвітним ранком спішить з усіх-усюдів пролетаріят й опановуючи вулицю, демонструє свою силу й поготовість до боротьби з клясою визиску й гнету, демонструє проти збройного нападу на Радянський Союз, що його готують імперіялістські держави, проти фашістських погромів й білого терору, що його застосовує клясовий ворог на здавлення революційного руху працюючих мас.

В день першого травня вийде на вулиці й армія працюючих Канади. Обєднані навколо червоного прапору Комуністичної Партії Канади, працюючі продемонструють теж готовість боротьби проти капіталу за визволення робітничої кляси.

Узброєні в клясову літературу й пресу, з революційними гаслами стануть працюючі Канади в день першого травня поруч тієї маси робітників, що їх зрадили партійні продажні провідники, запродуючи інтереси працюючих капіталові. Працюючі революційного фронту поведуть розяснювальну акцію між такими робітниками, вкажуть на зрадницькі шляхи, куди їх заманили співробітники капіталу й старатисьмуть їх звернути на правильну дорогу, дорогу боротьби революційного пролетаріяту за повалення капіталу а встановлення диктатури пролетаріяту.

В день першого травня українські працюючі узброєні в "Укр. Роб. Вісти" змобілізують навколо себе тих робітників, що стояли досі поза боєвою лінією працюючих й розяснюватимуть їм за що точиться боротьба й проти кого спрямовані клясові бої.

Перший травень дверубує нові сили для революційного фронту пролетаріяту, зєднає нових передплатників "Укр. Роб. Вістям", змобілізує нових читачів клясової літератури.

Вінніпеґ, Ман. *В. В.*

СВЯТКУВАЛИ РОКОВИНИ КАРЛА МАРКСА Й ПАРИЗЬКОЇ КОМУНИ.

В неділю, 31. березня, в Укр. Роб. Домі в Медисін Гет, Алта. відбувся концерт-мітінґ для вшанування памяти 46. роковин смерти Карла Маркса і 58. роковин Паризької Комуни. Перша половина концерту присвячена була для вшанування К. Маркса.

В програму концерту увійшли музичні твори мандолінової орхестри, декламації, сольоспіви, промови й був скрипковий дует. Виконавці програми вдоволили вповні слухачів концерту. Т-ку Мамчур публика викликала двічи, так полюбила її сольові співи.

Тов. Д. Борис виголосив реферат про життя й працю Карла Маркса. У своєму рефераті переповів він усі переживання К. Маркса і його діяльність для визволення працюючої кляси.

В другій половині програми виступив з рефератом, тов. Н. Книш. Він подав історію Паризької Комуни, вказав, як то комунарі боролися на барикадах Парижа, та як французька буржуазія з допомогою німецької громила й топила в крові Паризьку Комуну.

Кінчаючи свій реферат, тов. Книш вказав на оту воєнну небезпеку, що її зараз готують імперіялісти світу проти С.Р.С.Р., закликаючи присутних, щоб гуртувались в боєвих робітничих орґанізаціях й щоб готовились на оборону Радянського Союзу, оборону всього пролетаріяту.

Концерт закінчено відспіванням "Інтернаціоналу". І хоч концерт випав вдало, було й чимало присутних, все-ж таки неможна й промовчати того, що багато наших товаришів, членів робітничих орґанізацій ходили саме в той час "христосатися" по хатах, справляли свячене.

Медисін Гет, Алта. *Робкор.*

ЗВІТ З ГУРТОВОГО ЧИТАННЯ "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ".

Просимо всі гуртки, що в травні перечитували й дискутували статті в "Укр. Роб. Вістях", витяти цю картку, виповнити запитання й заслати до нашої редакції.

1. Назва місцевости ..... **2. Яке число слухачів** .....

3. Імя і назвиско мобілізатора-читальника .....

4. В яких днях прочитувано "Укр. Роб. Вісти" .....

5. Скільки чисел "У.Р.В." прочитувано .....

6. Які статті прочитувано .....

7. Найжвавіше дискутували над такими статтями: .....

8. Найкраще слухачам подобалися такі статті: .....

9. В часі дискусії слухачі висловлювали такі свої бажання до змісту "У.Р.В.": .....

10. Найголовніші перешкоди в гуртовому читанні були такі: .....

СВЯТКУВАЛИ 10-ТИРІЧЧЯ "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ".

Старанням відділів ТУРФ-Дім, Жіночої Секції й Р.З.Т. в Брентфорд, Онт., відсвяткувано 10-ту річницю існування "У.Р.В." в неділю, 24-го березня, в 2. годині пополудні. Свято відкрив голова т. І. Ґаланджій.

Тов. Й. Данилюк відчитав реферат про початки заложення "У.Р.В." Опісля другий реферат про "Значіння преси" виголосив т. П. Карпіш. Після отих двох рефератів тов. П. Карпіш, як інструктор відділу Жінсекції, сказав про значіння 8. березня, як Міжнародного свята жінок-робітниць. Свято закінчено відспіванням "Інтернаціоналу".

На жаль, треба сказати, що місцеве робітництво не прийшло масово на це свято, а навіть велика частина членів наших орґанізацій не прибула, помимо того, що всі майже читають пресу. Не прийшли, щоб віддати честь свому 10-літньому борцеві за його непохитну оборону покривджених.

Брентфорд, Онт. *Робкор.*

В ДЕНЬ 11. БЕРЕЗНЯ КОЖНОГО РОКУ.

11-го березня кожного року є днем роковин смерти невмирущого нашого співця Т. Шевченка. Він все своє життя оспівував тяжку долю українських кріпаків й невільників, він вчив працюючих, як треба боротись проти насильства й визиску, проти гнету й сваволі панів. От за що згадують українські працюючі з такою пошаною Т. Шевченка.

70 років тому проклинав Тарас царів, їхніх богів і всіх мучителів трудящого люду в царській Росії. Сьогодня день Тараса став державним святом українських працюючих в Радянській Україні. Там величають зараз день українського бунтаря в кожній хатині, йдуть на його могилу й згадують, як того навчав самий Шевченко "вольними устами".

Святкують день Шевченка й українські працюючі по цьому боці океану. Скрізь по Українських Робітничих Домах встроюють концерт-мітінґи, виголошують мережані Шевченком вірші, повні терпіння й бунту, згадуючи отого бунтаря "незлим тихим словом".

Бінфейт, Саск. *А. Сусак.*